

עפ"ת (באר שבע) 10042-01-14 - פרחאת מוחמד נ' מדינת ישראל

עפ"ת (באר-שבע) 10042-01-14 - פרחאת מוחמד נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

עפ"ת (באר-שבע) 10042-01-14

פרחאת מוחמד

באמצעות ב"כ עו"ד מחמוד אלסנע

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פמ"ד ע"י עו"ד שטורק

בית משפט מחוזי באר-שבע

[03.03.2014]

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

פסק דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באילת (כב' השופטת שורץ), בתת"ע 1785-03-13 מיום 9.12.13, לפיה, דחתה בקשה לביטול פסק דין שניתן כנגד המערער, בהעדר התייצבות.

מדובר בפסק דין שניתן בתאריך 29.10.13, לפיו הורשע המערער בעבירה של נהיגה בשכרות (365 מק"ג בליטר אוויר נשוף), ונדון לעונשים של 24 חודשי פסילת רישיון נהיגה, קנס כספי ופסילה על תנאי.

פסק הדין ניתן בהעדר, לאחר שבקשת דחייה שהגיש בא כוחו הקודם של המערער נדחתה, ולמרות זאת, לא התייצב המערער לדיון. מדובר בבקשה שנייה, לאחר שהבקשה הראשונה שהוגשה על ידי המערער עצמו, התקבלה, והדיון נדחה מתאריך 23.6.13 לתאריך 29.10.13. בתאריך 28.10.13 התקבלה בקשת הסנגור דאז, עו"ד נאסר איסמעיל לדחיית הדיון, הואיל ולטענתו קיבל את הייצוג על עצמו רק יום קודם, וטרם עיין בחומר. בית המשפט קמא לא נעתר לבקשה, ובכל זאת לא התייצבו המערער או סנגורו. לכן ניתן פסק הדין בהעדר.

ב"כ המערער הגיש בקשה לביטול פסק הדין, וטען, כי ראה את החלטת בית המשפט הדוחה את עתירתו לדחייה, רק ביום הדיון עצמו (לאחר שהגיש אותה יום קודם לדיון), ובשל קבלת ההחלטה באותו יום, לא התאפשר לו לנסוע מרמת הגולן לאילת. עוד נטען בבקשה, כי מתן גזר דין מבלי שתינתן למערער הזכות להשמיע את דבריו, תהווה פגיעה קשה בזכויותיו, ויגרם לו נזק בלתי הפיך במידה ובקשתו לא תענה.

בית המשפט קמא דחה את הבקשה בהחלטה נשוא הערעור. נקבע, כי הגשת בקשת דחייה אינה מהווה לגיטימציה לאי ההתייצבות, באשר אין זה מובן מאליו שבית המשפט יעתר לבקשה, וגם אם לא ניתנה החלטה, הכלל הוא כי יש להתייצב. קל וחומר, משניתנה החלטה הדוחה את הבקשה. גם לגופו של עניין לא נטענה כל הגנה, והעונש שהושת על המערער, הוא עונש המינימום.

על כך מלין המערער וטוען, כי מעבר לעובדה שבקשת הדחייה היתה מוצדקת, באשר הוא קיבל את התיק רק יומיים לפני הדיון, וטרם צילם את החומר, גם לגופו של עניין, בפיו טענות רבות ביחס לראיות שבתיק, שיש בהן כדי להשליך על ניהול התיק, ובמידה ולא יבוטל גזר הדין, עלול להיגרם למערער עיוות דין.

בפתח הדיון עתר ב"כ המערער לדחייה. עתה מדובר בעו"ד אחר, ולא בעו"ד נאסר איסמעיל. לטענתו, ביקש את חומר החקירה מהתביעה, וביום חמישי האחרון, כאשר הגיע לצלם אותו, הסתבר כי בפרקליטות מצוי רק תיק בית המשפט ולא תיק החקירה.

בקשת הדחייה נדחתה, מהטעם שבשלב זה לא ניתן להעלות טענות חדשות על אלה שנטענו בכתב הערעור, והיה על ב"כ המערער לעיין בחומר החקירה, בטרם הגיש את הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר.

ב"כ המערער חזר על נימוקי הערעור, והוסיף, כי בכמות של 365 מק"ג אלוהות, תיקים הסתיימו בפסילה של 5-6 חודשים, ואילו היתה ניתנת למערער הזדמנות לטעון, היה מקבל עונש הולם. עוד טען, כי כבר התקבלה טענה לפיה, נאשם סמך על עו"ד שאמר לו שהדין יידחה, ובסופו של יום הדיון לא נדחה.

ב"כ המשיבה התנגד לקבלת הערעור מנימוקי בית משפט קמא.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הערעור להידחות.

ראשית, אין סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות. אין די בהגשת בקשת דחייה, והיה על המערער להתייצב, בין שהוא מלווה על ידי סנגורו, ובין ללא סנגור, ולא להתעלם מהחלטות בית משפט.

שנית, לא הועלתה כל טענת הגנה. נוכח האמור ברע"פ 9142/01 סוריה איטליא נ' מדינת ישראל (2003), על המבקש ביטול פסק דין, להראות כי ייגרם לו עיוות דין עקב נעילת שערי בית המשפט. זה היה המקום לעיין בחומר החקירה, וככל שהוא מצדיק טענה כאמור, לפרט אותה בבקשה עצמה. שעה שהדבר לא נעשה, צדק בית משפט קמא כשדחה את הבקשה.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

ניתן והודע היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.